

El Pla de Pensions se'ns ha imposat

L'Administració, CCOO, UGT i CEMSATSE signen l'acord per constituir un Pla de Pensions per als treballadors i treballadores de la Generalitat.

Tal com recordareu, des de la IAC vam impulsar una recollida de firmes exigint la convocatòria d'un referèndum perquè tot el col·lectiu pogués decidir si volia o no un Pla de Pensions.

Doncs bé, malgrat les més de 10.000 signatures de treballador(e)s entregades a la Direcció General de Funció Pública reclamant ser consultats abans de signar qualsevol acord, l'Administració i els sindicats CCOO, UGT i CEMSATSE van signar, a finals del passat mes de juliol, l'acord de creació del Pla de Pensions.

Aquest acord, a més a més de suposar un menyspreu absolut a les més de 10.000 persones signants, demostra una vegada més l'actitud antidemocràtica d'alguns sindicats, i que poc els importa l'opinió dels treballador(e)s que diuen representar. La firma d'aquest pacte d'amagat dels treballador(e)s és especialment greu en un tema tan important per a tots, ja que el futur d'una part dels nostres increments retributius aniran directament al Pla de Pensions com a salari diferit.

Pel que fa al contingut de l'acord, cal destacar que durant les últimes setmanes l'Administració va canviar la seva actitud sobre la gestió del Pla, va abandonar la proposta de crear una Mutualitat de treballador(e)s per gestionar-lo, i va acceptar les tesis de CCOO i UGT perquè el Pla el gestionés una empresa externa. A nosaltres ens semblava millor la proposta de crear una mutualitat pública, ja que tenim un exemple recent i proper de gestió externa, el Pla de Pensions de l'Administració de l'Estat, que no ens sembla positiu: tal com es va publicar a la premsa hi havia una vinculació accionarial dels sindicats signants amb l'empresa gestora escollida, pel cost de la gestió i per la poca rendibilitat obtinguda, molt per sota de la inflació.

Tot el personal de la Generalitat, ja siguin funcionaris de carrera, interins, laborals, etc, amb 12 mesos d'antiguitat, seran automàticament participants del Pla,

si no és que en el termini de 20 dies a partir de la seva posada en funcionament, hi renunciïn. La resta del personal s'anirà incorporant al Pla a mesura que acreditin els 12 mesos d'antiguitat. Pel que fa a l'aportació dels treballador(e)s, finalment s'estableix que serà voluntària. Encara sort que amb els "magnífics" sous que cobrem la majoria, no ens obliguen a pagar.

En base a aquest acord, a mitjan setembre s'ha constituït la Comissió Promotora que té com a funció, d'acord amb la normativa, aprovar definitivament el projecte del Pla, seleccionar l'empresa gestora i l'entitat dipositària i exercir les funcions de la futura Comissió de Control fins que aquesta no s'hagi constituït.

Des de la IAC hem defensat a la Mesa de Negociació que els 10 representants dels treballadors a la Comissió de Control responsable en el futur de supervisar i controlar el funcionament i execució del Pla, siguin escollits mitjançant el vot directe per tot el personal, i que els 10 membres de la Comissió Promotora s'escollissin proporcionalment a la representació a la Mesa. Aquesta proposta tampoc no va ser acceptada per l'Administració i els sindicats signants, que van pactar que, a les dues comissions, els representants dels treballador(e)s es designarien per acord majoritari de la Mesa.

La majoria de la Mesa ha decidit un repartiment que discrimina clarament la IAC, ja que dels tres membres que ens corresponen per la nostra representació a la

A mig termini, una part dels nostres increments retributius aniran al Pla de Pensions com a salari diferit.

Mesa, només en tindrem un, mentre que la resta se l'han repartida els sindicats signants amb l'argument que no és lògic que un sindicat que està en contra del Pla de Pensions tingui una presència important en els òrgans que han de dirigir-ne i controlar-ne la gestió, i que deixant-nos participar amb un representant ja demostren la seva voluntat de transparència.

Efectivament, des de la IAC ens hem posicionat en contra del Pla de Pensions, perquè tenim moltes raons que ens permeten defensar que és objectivament perjudicial per als interessos del col·lectiu. En qualsevol cas, hem reclamat la convocatòria d'un referèndum que permeti realitzar un debat obert on puguem exposar els nostres arguments, i que els sindicats favorables al Pla puguin manifestar-hi els seus. D'aquesta manera, el col·lectiu, una vegada escoltades les raons d'uns i altres, podria decidir lliurement. Per desgràcia, l'actitud antidemocràtica que denunciàvem al principi, ho ha impedit, potser perquè molts dels arguments dels partidaris del Pla no són defensables públicament.

A la IAC creiem que tenir una posició contrària al Pla de Pensions no és en absolut contradictori amb participar a les seves comissions, cosa que també pensen molts treballadors i treballadores que ens han demanat expressament que no renunciem a ser-hi. Pensem que és el nostre dret i la nostra obligació estar presents en aquest i en qualsevol altre àmbit on estiguin en joc els drets dels treballador(e)s.

Per tant, mentre puguem lluitar de forma honesta pels interessos del col·lectiu i defensar una gestió transparent i eficaç d'uns diners que són de tot(e)s, hi participarem, malgrat els acords no gaire democràtics que limiten la nostra representació.